

ת"פ 16574/01/23 - מדינת ישראל נגד א' ש'

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 16574-01-23 מדינת ישראל נ' ש'(עציר)

כבוד השופט גיל קרזבום	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	א' ש' (עציר)

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של דרישת נכס באיומים - עבירה לפי סעיפים 404 רישא לחוק העונשין, תקיפה לשם גניבה - עבירה לפי סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין, גניבה - עבירה לפי סעיפים 383(א)(1) ו- 384 לחוק העונשין ועבירה של תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונש שיוטל על הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. בתאריך 31/12/22, בשעה 22:32, הגיעו מרטין גופמן, יליד 2001 וקסניה ברזובסקי ילידת 2003 (להלן: "המתלונן", "המתלוננת" בהתאמה וביחד "המתלוננים") לתחנת המטרונית ברחוב ההגנה יואב בחיפה (להלן: "התחנה") והמתינו לחברם סמיון גלזר יליד 1999 (להלן: "סמיון"). המתלוננים התיישבו על ספסל בתחנה כאשר ברשות המתלונן מכשיר טלפון נייד מסוג סמסונג גלקסי שבבעלותה של המתלוננת (להלן: "הטלפון"). כעבור דקות ספורות הגיע הנאשם לתחנה והתיישב לצד המתלונן על הספסל. בהמשך הנאשם תקף את המתלונן בכך שמשך והקים אותו מהספסל כשהוא אוחז בחולצתו בעוד המתלוננת מנסה להרחיקו מהמתלונן, אך הנאשם המשיך ודחף את המתלונן והיכה בו בחוזקה באמצעות אגרוף בפניו ודרש ממנו למסור לו את הכסף. כתוצאה ממעשיו של הנאשם המתלונן נפל לרצפה, הטלפון נפל מכיסו הוא התכופף להרימו, והנאשם נטל את הטלפון מידיו של המתלונן בחוזקה וללא הסכמתו.

הנאשם והמתלוננים נותרו בתחנה עד להגעת המטרונית אשר הגיעה כעבור מספר דקות וסמיון ירד ממנה.

הנאשם נכנס למטרונית בעוד המתלוננת מנסה למנוע ממנו לעלות כשהיא מושכת אותו בידו ומבקשת ששיב לה את הטלפון. בתגובה לכך הנאשם שדחף אותה על מתקן קניית כרטיסים בתחנה ונכנס למטרונית. המתלוננת משכה את הנאשם בידו בשנית על מנת להורידו מהמטרונית ולקחת את הטלפון, אך דלתות המטרונית נסגרו בעוד הנאשם בפנים. סמיון סייע למתלוננים לפתוח את דלתות המטרונית והנאשם יצא מהמטרונית ודחף את סמיון בחוזקה והחל לתקוף אותו ואת המתלונן באמצעות אגרופים ובמקום התפתחה קטטה. הנאשם נמלט מהתחנה ולא החזיר למתלוננת את הטלפון חרף צעקותיה שיעשה כן.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, המתלונן סבל מכאב בזווית הלסת משמאל, ולסמיון נגרמו חבלות כדלקמן: פצע בכף יד ימין, פצע יבש בברך שמאל, פצע יבש קטן במוותן שמאל, והוא סבל מכאבים ביד ובצוואר.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

3. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, עבירות שהפכו לתופעה נפוצה, חמורה, מדאיגה ומסוכנת, בפרט כאשר מדובר בעבירות קלות יחסית לביצוע והפיתוי לביצוען הוא גדול ומשמעותי בשים לב לכך, שהשלל הוא מידי והסיכוי להצלחתן הוא גבוה. עוד הדגישה את הפגיעה הקשה והמשמעותית בערכים המוגנים שעניינם הגנה על קניין הפרט, רכוש, כבודו, בטחונו ובטחון הציבור. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, ציינה כי חלקו של הנאשם הינו מוחלט ואחריותו מלאה ולא קדמה למעשיו התגרות כלשהי. הנאשם שהינו אדם בגיר הבין היטב את השלכות מעשיו, לא עומדת לא קרבה לסייג לאחריות פלילית, הוא היה יכול להימנע מביצועם, אך במקום זאת הסלים את האירוע. עוד נטען כי לא מדובר במעידה רגעית אלא בהחלטה מודעת ומחושבת ממניע של תאוות בצע. המאשימה הפנתה לנזקים הפיזיים והנפשיים שנגרמו לקורבנות העבירה. המאשימה ציינה את גילו הצעיר של הנאשם אשר נעדר עבר פלילי, ובחר להודות בהזדמנות הראשונה וחסך בזמן שיפוטי. בכל הקשור למתחם העונש ההולם ציינה כי הנאשם הורשע במספר עבירות נוספות מלבד עבירת דרישת הנכס באיומים ובהתאם טענה למתחם עונש הולם שנע בין 24 ל-36 חודשי מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר ברף התחתון של המתחם בצד מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי ופיצוי לנפגעי העבירה. הפנתה לפסיקה רלוונטית.

ראיות ההגנה לעונש

4. מטעם ההגנה הוגשו מסמכים רפואיים של הנאשם (סיכום אשפוז נ/1, וחוות דעת פסיכיאטרית נ/2).

5. הגב' י' ש', ציינה כי לנאשם פוטנציאל חיובי והיא מקווה שעם שחרורו הוא ישתלב בעבודה ויתקדם. אמו של הנאשם,

טיעוני ההגנה לעונש

6. ב"כ הנאשם, הפנתה להודאת הנאשם, ללקיחת האחריות, להבעת החרטה והבושה אותה חש הנאשם. ההגנה חלקה על מתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה, וצינה כי העבירות בהן הורשע הנאשם מצויות בסמכות בית המשפט השלום, וביקשה לקבוע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות טענה כי רצף האירועים מלמד כי מדובר במעשה אחד בגינו הנאשם הורשע במספר עבירות. עוד צינה כי המתלוננים בצעו פעולות ממשיות בניסיון להחזיר את הטלפון, כך שלא מדובר בקורבנות חסרי אונים. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לגילו הצעיר, להיעדר עבר פלילי, לרקע הפסיכיאטרי ממנו הוא סובל מילדות, והמורכבות המשפחתית בה הנאשם גדל. עוד הפנתה לעובדה כי הנאשם מצוי תחת השגחה בבית הסוהר וקיים קושי לשלבו בטיפול מפאת התחלואה הכפולה ממנה הוא סובל. עוד צינה כי הנאשם חווה קשיים לא מבוטלים במסגרת המעצר בו הוא נתון מיום 01.01.23 ועד היום. לאור כל האמור לעיל, ביקשה לאמץ את המתחם שהוצע ולהטיל על הנאשם 7 חודשי מאסר. צינה כי מכשיר הטלפון הוחזר לבעליו, וככל שיוטל פיצוי ביקשה להתחשב בגובהו ולאפשר תשלומי לאחר שחרורו ממאסרו ובתשלומים. הפנתה לפסיקה רלוונטית.

הנאשם עצמו

7.

הצטער על ביצוע העבירות, ציין כי ביצע את העבירות בהיותו שיכור ללא כל מחשבה ותכנון, והביע את שמחתו על כך שהמתלוננים מרגישים בטוב והטלפון הוחזר להם. הנאשם סיפר על הקשיים אותם הוא חווה במהלך תקופת מעצרו, וביקש להתחשב בו ולהקל בעונשו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

8. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו. ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

9. הערכים החברתיים אשר נפגעו בעבירה של דרישת הנכס באיומים הינם: תחושת הביטחון של הציבור באופן כללי וביטחונו האישי של הפרט וזכויותיו על גופו, שמירת כבודו, שלוות נפשו ורכושו. בע"פ 1938/13 רפיק גרבאן נ' מדינת ישראל נאמר כי מדובר בעבירות קשות אשר: "... **לרוב הן מכוונות כלפי אנשים תמימים, ההולכים להם ברחובה של עיר, או כאלה העובדים**

לפרנסתם. באמצעות הטלת אימה ופחד גוזלים אותם עבריינים נכסים וסכומי כסף מבעליהם, שעמלו קשה להשגתם. לפעמים הקרבנות נבחרו בצורה שרירותית ולפעמים במכוון בשל ההנחה שקבוצות אלה או אחרות קלות יותר לניצול. המשותף הוא שהקרבנות "תרמו" לבחירתם בכך שהעזו לצאת מבתיים ולהתייצב במרחב הציבורי כמטיילים, כעובדי אורח או כעובדים לפרנסתם במקום פתוח לציבור. בית המשפט מחויב להגן על הקרבנות ולהטיל ענישה מרתיעה שתסייע במיגור תופעה מעין זו." הצורך של בתי המשפט להחמיר עם נאשמים שהורשעו בעבירות כגון דא, נובע הן מהדאגה לשלמות גופו של כל אדם באשר הוא אדם, והן מהצורך לשמור על שלמות החברה כולה ובטחונה. ראה בהקשר זה ע"פ 5291/12 מוחמד אבו האני נ' מדינת ישראל, שם נאמר, בין היתר כי: "... האיסורים הפליליים בהקשר זה נועדו למגר אלימות ולהגן על הציבור מפניה על כל צורותיה, הן בביטוייה המילוליים הקשים (אלה שהוגדרו כעבירות פליליות), הן אלה המלווים בפגיעות פיזיות ממש. על כן, במקרים רגילים, מן הראוי לפעול להגשמת תכליתם של האיסורים הנ"ל ולתת ביטוי הולם לאינטרס הציבורי ואינטרס ההרתעה בשיקולי הענישה של עבירות אלימות".

10. בכל הקשור לעבירה של גניבה, עבירות הרכוש על סוגיהן באות להגן על רכושם וקניינם של הפרט. לצד גרימת הנזק הכלכלי לקורבן העבירה, גורמים מעשים אלה עוגמת נפש רבה לקורבנות, פוגעים בתחושת הביטחון והפרטיות ואף מביאים בעקיפין לנזק כלכלי לציבור כולו הנובע מהצורך באמצעי מיגון וביטוח.

11. הערכים המוגנים בעבירת אלימות הינם הצורך להגן שלמות גופו, שלווה נפשו, ביטחון וכבודו של האדם. עוד יש במעשיו של הנאשם לפגוע בסדר הציבורי. בתי המשפט בפסיקתם באירועי אלימות חזרו והדגישו את הצורך בתגובה עונשית הולמת כנגד מי שמעורב במעשי אלימות. ראו לעניין זה את דברי כבוד השופט ג'ובראן בע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני: "תופעה נוראה זו של אלימות קשה וחסרת רחמים אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה. האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו".

נסיבות ביצוע העבירות

12. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. חלקו של הנאשם באירוע הוא בלעדי ומוחלט. מדובר באירוע מתמשך במהלכו המתלוננים הותקפו והטלפון הנייד שהיה ברשותם נלקח מהם. ניתן ללמוד כי הנאשם היה נחוש להותיר את הטלפון הנייד בידיו גם נוכח התנגדותם של המתלוננים והתערבותו של סמיון, ולצורך כך המשיך לנקוט באלימות כלפי המתלוננים וסמיון. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן ולסמיון חבלות כמפורט לעיל. כך גם אין להתעלם מהמשקעים הנפשיים שאירוע מסוג זה מותיר בקורבנותיו בפרט כאשר מדובר באירוע שהתרחש במקום ציבורי בשעת לילה. מלבד העובדה שערכו של הטלפון הנייד אינו מבוטל, מדובר במכשיר בו מאוחסן מידע רב, לרבות מידע אישי, והוא בעל ערך רב לבעליו.

13. יש להניח לטובת הנאשם שלא מדובר באירוע מתוכנן אלא בהחלטה רגעית וניצול הזדמנות. כך גם נכון לטעמי לקבוע כי מדובר במעשה אחד המבסס מספר עבירות.

בסופו של יום הטלפון הוחזר לבעליו והפגיעות הפיזיות לא היו חמורות.

14. במכלול הנסיבות אני סבור, כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה הייתה ברף הבינוני.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

15. בע"פ 1938/13 גרבאן נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של דרישת נכס באיומים והחזקת סכין, בכך שהגיע לחנות מכולת מצויד בסכין, פנה אל עובדת המכולת ודרש ממנה כסף מזומן תוך שהוא מנופף בסכין לעברה ומאיים להרגה. המערער, בעל עבר פלילי מכביד, נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 865/11 שריפי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של דרישת נכס באיומים וגניבה בכך שהצמיד סכין לגרונו של נהג מונית, דרש ממנו כסף מזומן, נטל ממנו ₪ 750 ונמלט. המערער בעל עבר פלילי נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 7720/05 אבו עראר נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של דרישת נכס באיומים בכך שניגש לאישה שהלכה ברחוב, דחף אותה ומשך בכוח את תיקה. על הנאשם הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בת"פ 5194-08-11 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' אבו חצירא הנאשם הורשע בעבירה של דרישת נכס באיומים בכך שהגיע לתחנת דלק כשהוא רעול פנים ומצויד בסכין, ניגש אל המתדלק ודרש ממנו את הכסף שברשותו. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 7538/11 גיני נ' מדינת ישראל אושר עונש מאסר בן 8 חודשים בגין עבירות של דרישת נכס באיומים (2 עבירות) וכן עבירה של היזק בזדון. המערער נכנס לחנות באישון לילה ואיים באמצעות מזלג על המתלוננת כי תמסור את כספי הקופה בסך של 900 ₪ ותביא לו את מכשיר הפלאפון שלה ואף שבר את מכשיר האינטרקום בחנות. בע"פ 9218/11 פלוני נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של דרישת נכס באיומים והחזקת סכין בכך שבשעת לילה מאוחרת, יצא יחד עם אחר לרחוב כשהם נושאים סכין ומקל, איימו על שני קטינים וניסו לחטוף מידם מחשב נייד. על הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו הוקל ל-9 חודשי מאסר בפועל בשל שיקולי שיקום וגילו הצעיר של הנאשם. בת"פ (מחוזי חי') 51065-03-14 מדינת ישראל נ' אברהם, הנאשם הורשע בעבירות של דרישת נכס באיומים וגניבה בכך שבשעת לילה מאוחרת הגיע יחד עם אחר לתחנת דלק כשהם רעולי פנים, ניגשו למתדלק, הניפו לעברו בתנועות מאיימות מברג וסכין ודרשו ממנו לתת להם את הכסף שברשותו. המתלונן הוציא מכיסו כ-400 ₪ ומסר להם את הכסף. לאחר מכן ברחו הנאשם והאחר כשהכסף ברשותם. נקבע מתחם עונש הנע בין 18 ל-42 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 30 חודשי מאסר בצד עונשים נלווים. בת"פ (מחוזי ת"א) 57103-05-15 מדינת ישראל נ' סעדי הנאשם הורשע בעבירה של דרישת נכס באיומים בכך שאיים באמצעות סכין על מתלונן, עמו נמצא בסכסוך כספי, נטל ממנו את רכשו ודרש ממנו את כספו. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. בת"פ (מחוזי י-ם) 26556-12-16 מדינת ישראל נ' מולה, הנאשם הורשע בעבירה של דרישת נכס באיומים בכך שהוא ואחר ניגשו למתלונן שעמד עם חברו ברחוב, לחץ את ידו בחוזקה, תפס בחולצתו, איים שיכה אותו

ודרש לדעת מה יש בכיסיו. בשל חששו מפניו של הנאשם, הוציא המתלונן את תכולת כיסיו והנאשם נטל ממנו את מכשיר הטלפון הנייד. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט חרג לקולה מהמתחם בשל שיקולי שיקום והטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 600 שעות.

16. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה שנקבעו נעים בין 6 ועד 30 חודשי מאסר בפועל, והעונשים נעים בין צו של"צ ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

17. ב"כ הנאשם הגישה פסיקה כאשר מתחמי הענישה שנקבעו נעים בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל, והעונשים שהוטלו היו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

18. יצוין כי בחלק מפסקי הדין מדובר בנסיבות חמורות יותר מהמקרה הנדון ובהתאם יקבע מתחם העונש ההולם.

19. עוד יצוין כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה מתיישבת עם מתחם העונש ההולם לו היא טענה.

לסיכום מתחם העונש ההולם

20. הצדדים עתרו למתחם עונש הולם אחד בגין כלל העבירות. עונש המאסר המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירות נשוא האישומים עומד על: 5 שנים בעבירה של דרישת נכס באיומים, שלוש שנים בעבירה של תקיפה לשם גניבה, שלוש שנים בעבירה של גניבה, ושנתיים בגין עבירה של תקיפה סתם.

21. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ-10 חודשים ולא יעלה על 24 חודשים בצירוף עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

22. לקולה אני מביא בחשבון את: הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי, קבלת האחריות, והבעת החרטה. אציין כי התרשמתי מדברי הנאשם ומאופן אמירתם על כנותו ועל הבושה אותה הוא חש כתוצאה ממעשיו. כן התרשמתי כי הנאשם אכן מתחרט מעומק ליבו, והאירועים בגינם הורשע אינם מאפיינים אותו. כך גם יינתן משקל לגילו הצעיר של הנאשם, היעדר כל עבר פלילי, נסיבותיו האישיות המורכבות ובפרט מצבו הפסיכיאטרי ממנו הוא סובל מילדותו (ראה בהקשר זה נ/1 עמ' 4 פסקה אחרונה, ו- נ/2 עמ' 2 פסקות 2-3). בנוסף תובא בחשבון תקופת המעצר בה הנאשם היה נתון עד היום (כידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר) והדברים נכונים עוד יותר כאשר מדובר במעצר ראשון של מי שסובל מבעיות נפשיות. משקל נוסף יינתן להשלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו שהינה משפחה מורכבת הנתונה במצוקה.

23. במכלול הנסיבות ובדגש על העדר עבר פלילי, גילו הצעיר, מצבו הנפשי והיעדרן של נסיבות מחמירות, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

24. נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הכלכלי הקשה, אני מחליט להימנע מהטלת קנס.

עם זאת, אני סבור כי נכון להטיל על הנאשם רכיב של פיצוי לטובת המתלוננים. מובהר שאין בגובה הפיצוי כדי ללמד על הנזקים שנגרמו למתלוננים ומדובר בפיצוי עונשי שאחת ממטרותיו הינה הכרה סמלית בפגיעה שנגרמה לנפגעי העבירות.

25. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים בניכוי תקופת מעצרו מיום 01.01.23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירה של דרישת נכס באיומים או עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת גניבה או עבירת אלימות מסוג עוון ויורשע בגינה.

הנאשם ישלם לכל אחד המתלוננים ולסמיון גלזר פיצוי כספי בסך 1,000 ₪ (סה"כ 3,000 ₪)

הפיצויים ישולמו עד ליום 01.01.2024

יש לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה מתבקשת לעדכן את המתלוננים בתוכן גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט סיוון תשפ"ג, 18 יוני 2023, בהעדר הצדדים.